

Przekłady Literatur Słowiańskich

5

Część

2

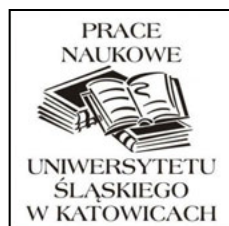

WYDAWNICTWO
UNIwersYTETU ŚLĄSKIEGO
KATOWICE 2014

Przekłady Literatur Słowiańskich

Tom 5, część 2

**Bibliografia przekładów
literatur słowiańskich (2013)**

NR 3272

Przekłady Literatur Słowiańskich

Tom 5, część 2

**Bibliografia przekładów
literatur słowiańskich (2013)**

pod redakcją
Bożeny Tokarz

Wydawnictwo Uniwersytetu Śląskiego • Katowice 2014

[Kup książkę](#)

Redaktor serii: Historia Literatur Słowiańskich

Bożena Tokarz

Recenzent

Bogusław Zieliński

Redaktor naczelny

Bożena Tokarz (Katowice)

Redaktor tematyczny

Leszek Małczak (Katowice)

Rada Redakcyjna

Edward Balcerzan (Poznań), Nikolaj Jež (Ljubljana), Zvonko Kovač (Zagreb), Eva Mala (Nitra),
Martina Ožbot (Ljubljana), Ivo Pospíšil (Brno), Tone Smolej (Ljubljana),
Elżbieta Tabakowska (Kraków)

Redaktorzy językowi

Eric Starnes (język angielski), Iliana Genew-Puhalewa (język bułgarski),
Robert Bebek (język chorwacki), Radek Jeřábek (język czeski),
Elena Micevska (język macedoński), Srđan Papić (język serbski),
Andrea Goóthsová (język słowacki), Tina Jugović (język słoweński)

INDEX COPERNICUS
I N T E R N A T I O N A L

Publikacja jest dostępna także w wersji internetowej:

Central and Eastern European Online Library
www.cceol.com

[Kup książkę](#)

Spis treści

Wspomnienie o prof. dr hab. Iskrze Likomanowej (<i>Dorota Golek-Sepetliewa</i>) . . .	7
Wstęp (<i>Bożena Tokarz</i>)	9

Przekłady bułgarsko-polskie i polsko-bułgarskie

Bibliografia przekładów literatury bułgarskiej w Polsce w 2013 roku (<i>Dorota Golek-Sepetliewa</i>)	21
Bibliografia przekładów literatury polskiej w Bułgarii w 2013 roku (<i>Marinella Dimitrova</i>)	23
Dorota Golek-Sepetliewa: <i>Przekłady książkowe bułgarsko-polskie i polsko-bułgarskie w latach 2007—2013</i>	27

Przekłady chorwacko-polskie i polsko-chorwackie

Bibliografia przekładów literatury chorwackiej w Polsce w 2013 roku (<i>Katarzyna Majdzik</i>)	41
Katarzyna Majdzik: <i>Literatura chorwacka i jej polscy ambasadorzy. Uwagi do bibliografii przekładów literatury chorwackiej w Polsce w latach 2007—2013</i>	43
Bibliografia przekładów literatury polskiej w Chorwacji w 2013 roku (<i>Slaven Kale</i>)	61
Martina Podboj: <i>Przekłady literatury polskiej w Chorwacji w latach 2007—2013</i>	67

Przekłady czesko-polskie i polsko-czeskie

Bibliografia przekładów literatury czeskiej w Polsce w 2013 roku (<i>Joanna Mrzyk i Martyna Paszek</i>)	77
Bibliografia przekładów literatury polskiej w Czechach w 2013 roku (<i>Katarzyna Jagielska i Aleksandra Peter</i>)	83
Dorota Żygadło-Czopnik: „ <i>Jesteśmy blisko i coraz więcej o sobie wiemy</i> ”. Komentarz do bibliografii za lata 2007—2013	89

Przekłady macedońsko-polskie i polsko-macedońskie

Bibliografia przekładów literatury macedońskiej w Polsce w 2013 roku (<i>Magdalena Błaszak</i>)	109
Bibliografia przekładów literatury polskiej w Macedonii w 2013 roku (<i>Aneta To-devska</i>)	111
Lech Miodyński: <i>Bibliografia przekładów literatury macedońskiej w Polsce i polskiej w Macedonii (lata 2007—2013)</i> — komentarz literaturoznawczy	113
Magdalena Błaszak: <i>Przekłady literatury macedońskiej w Polsce i polskiej w Macedonii w latach 2007—2013</i>	121

Przekłady serbsko-polskie i polsko-serbskie

Bibliografia przekładów literatury serbskiej w Polsce w 2013 roku (<i>Małgorzata Filipek</i>)	131
Leszek Małczak: <i>Przekłady literatury serbskiej w Polsce w latach 2007—2013</i>	141
Bibliografia przekładów literatury polskiej w Serbii w 2013 roku (<i>Małgorzata Filipek</i>)	151

Przekłady słowacko-polskie i polsko-słowackie

Bibliografia przekładów literatury słowackiej w Polsce w 2013 roku (<i>Marta Buczek</i>)	161
Marta Buczek: <i>Literatura słowacka w Polsce w latach 2007—2013</i>	163
Bibliografia przekładów literatury polskiej w Słowacji w 2013 roku (<i>Joanna Cieślińska</i>)	177
Marta Buczek: <i>Literatura polska w słowackich przekładach po 2007 roku</i>	181

Przekłady słoweńsko-polskie i polsko-słoweńskie

Bibliografia przekładów literatury słoweńskiej w Polsce w 2013 roku (<i>Monika Gawlak</i>)	203
Monika Gawlak: <i>Przekłady literatury słoweńskiej w Polsce w latach 2007—2013</i> — komentarz	209
Bibliografia przekładów literatury polskiej w Słowenii w 2013 roku (<i>Marlena Gruda</i>)	223
Indeks autorów (<i>Joanna Cieślar</i>)	227
Indeks tłumaczy (<i>Joanna Cieślar</i>)	237

Wspomnienie o prof. dr hab. Iskrze Likomanowej (1955—2011)

Dnia 6 lipca 2011 r. po ciężkiej chorobie zmarła nieodżałowana Profesor Iskra Likomanowa, językoznawca, specjalista w dziedzinie teorii przekładu i socjolingwistyki, wykładowca Uniwersytetu im. Klimenta Ochrydzkiego w Sofii i Uniwersytetu La Sapientia w Rzymie.

Iskra Likomanowa urodziła się w 1955 r. w Sliweniu. W 1979 r. ukończyła studia na Wydziale Filologii Słowiańskich Uniwersytetu im. Klimenta Ochrydzkiego w Sofii (specjalność język polski i serbsko-chorwacki). Bezpośrednio po magisterium rozpoczęła studia doktoranckie na Uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie. W 1983 r., na podstawie rozprawy z zakresu gramatyki porównawczej języków słowiańskich, uzyskała stopień doktora. Dwa lata później ukazała się we Wrocławiu, nakładem Zakładu Narodowego im. Ossolińskich, monografia Jej autorstwa zatytułowana *Charakterystyka interpunkcji polskiej w świetle normy i praktyki* (1985).

W latach 1983—1997 Iskra Likomanowa była pracownikiem Instytutu Języka Bułgarskiego przy Bułgarskiej Akademii Nauk, a także wykładała na Uniwersytecie św. św. Cyryla i Metodego w Wielkim Tyrnowie oraz na Uniwersytecie im. Konstantyna Presławskiego w Szumenie. W 1997 r. otrzymała tytuł docenta na Uniwersytecie im. św. Klimenta Ochrydzkiego w Sofii, a w 2007 r. tytuł profesora zwyczajnego.

Profesor Iskra Likomanowa brała czynny udział w wielu projektach naukowych jako członek grup badawczych, kierownik i koordynator międzynarodowych programów. Prowadziła liczne wykłady gościnne na Uniwersytetach w Belgradzie, Warszawie, Krakowie, Dreźnie, Marburgu, Erlangenie, Grazu, Poczdamie, Oksfordzie i Rzymie. Odbывała staże naukowe na Uniwersytecie Karola w Pradze, Uniwersytecie La Sapientia w Rzymie i Jesus College oraz St. John's College w Oksfordzie.

Życie zawodowe Iskry Likomanowej było niezwykle intensywne i wszechstronne, co potwierdza ponad 200 opublikowanych prac naukowych, wśród których czołowe miejsce zajmują następujące monografie: *Синтаксис на българската разговорна реч* / *Składnia bułgarskiej mowy potocznej* (1992),

Языковая ситуация: изменения и тенденции (болгарско-чешские параллели) / *Sytuacja językowa: przemiany i tendencje (paralele bułgarsko-czeskie)* (2002), *Преводът: между теорията и практиката* / *Przekład: między teorią i praktyką* (2002) oraz *Славяно-славянският превод* / *Przekład słowiano-słowiański* (2006). Wyniki prowadzonych badań Profesor Iskra Likomanowa prezentowała w renomowanych czasopismach o zasięgu międzynarodowym oraz jako prelegent na licznych sympozjach, kongresach i konferencjach naukowych.

Była zagorzałą miłośniczką kultury i literatury polskiej, chętnie podejmowała działania popularyzatorskie, przekładając na język bułgarski twórczość Wisławy Szymborskiej, Czesława Miłosza, Tadeusza Konwickiego, Andrzeja Stasiuka, Jerzego Kosińskiego.

Została zapamiętana jako wybitna slawistka, ceniony ekspert i specjalista w dziedzinie językoznawstwa oraz wspaniały nauczyciel akademicki. Wiadomość o przedwczesnej śmierci Profesor Iskry Likomanowej środowiska naukowe przyjęły z głębokim smutkiem i niedowierzaniem.

Dorota Golek-Sepetlieva

Wstęp

Począwszy od tomu 5. części 2. „Przekładów Literatur Słowiańskich” ze względów merytorycznych i praktycznych zakres odnotowanej bibliografii przekładów literatur słowiańskich został zawężony do jednego roku. W ten sposób łatwiej jest „zapanować” nad materiałem, a informacje dostarczane są Państwu na bieżąco. Z zestawień bibliograficznych można odczytać wiele o życiu literackim, jego instytucjach wydawniczych i promujących literatury słowiańskie w Bułgarii, Chorwacji, Czechach, Macedonii, w Polsce, Serbii, Słowacji i Słowenii. Zawierają sugestie wynikające zarówno z różnic i podobieństw kulturowych, jak i z kontaktów międzynarodowych poszczególnych państw słowiańskich, a także z roli, jaką komunikacja międzykulturowa odgrywa w przestrzeni europejskiej i światowej oraz charakterystycznych dla niej preferencji. Przekład, będąc jedną z form komunikacji międzykulturowej oraz recepcji kultury i literatury obcej, charakteryzuje kulturę przyjmującą i odzwierciedla ogólnie panujące tendencje w zakresie wrażliwości, wzorców zachowań, potrzeb poznawczych i systemów wartości. Stanowi najważniejsze ogniwo pośredniczące w recepcji literatury obcej, pod warunkiem, że znajdzie się w polu zainteresowań instytucji życia literackiego kultury przyjmującej, jak: wydawnictwa, krytyka literacka, czasopisma. Wydawnictwa i czasopisma zapewniają mu istnienie materialne, natomiast czasopisma i krytyka literacka tworzą przesłanki do odbioru utworu w formie komentarza, posłowie, wstępu, noty wydawniczej czy wyborów krytycznych tzw. antologizacji. Kierowany jest do czytelników zróżnicowanych pod względem gustów, doświadczenia lekturowego i praktyki kulturowej: do znawców¹ — czytelników, poetów i pisarzy, krytyków i badaczy z co najmniej wystarczającą „wiedzą uprzednią”² o kulturze wyjściowej, oraz do odbiorców niemających tej wiedzy, dla których przetłumaczony wiersz czy opowiadanie oznacza pierwszy kontakt z daną kulturą. Oczekiwania i nawyki odbiorcze są więc niekiedy nieporównywalne.

¹ J. Sławiński (*O dzisiejszych normach czytania (znawców)*). „Teksty” 1974, nr 3) wprowadził określenie „czytanie znawców”.

² Por. R. Lewicki: *Obcość w odbiorze przekładu*. Lublin 2000, s. 97—109 — od autora zażyczam termin „wiedza uprzednia”.

Obraz literatury obcej w kulturze docelowej przekładu tworzą: 1) tłumacz odpowiedzialny za wybór i dokonany transfer językowo-artystyczny; 2) wydawca — odpowiedzialny za wybór i dystrybucję; 3) życie literackie wraz ze swymi instytucjami (jak czasopisma, różne formy aktywności kulturalnej, np.: spotkania, festiwale, warsztaty literackie, krytyka literacka itp.). Z bibliografii opracowywanej przez Zespół współpracowników „Przekładów Literatur Słowiańskich” można odczytać informacje zewnętrzne na temat obrazu literatury tłumaczonej na podstawie: zaistniałych faktów przekładowych, wydawnictw i czasopism odpowiedzialnych za obieg czytelniczy, liczby wydań oraz czasu wydania. Dokonane wybory próbują badacze specjalizujący się w zakresie literatury i kultury bułgarskiej, chorwackiej, czeskiej, macedońskiej, polskiej, serbskiej, słowackiej i słoweńskiej — z różnym skutkiem — zobaczyć w świetle obu kultur: wyjściowej i docelowej, oraz osadzić w kontekście życia literackiego, komunikacji międzykulturowej i odmiennych typów kultury w relacji do kultury i literatury polskiej. Mimo różnych ujęć, bibliografia uzupełniona komentarzami ma ułatwić czytelnikowi wstępną orientację, a także może stanowić inspirację dla czytelnika badacza. Dlatego też została wzbogacona o komentarze, których autorzy próbują określić zarysowujące się prawidłowości w zakresie recepcji literatury obcej (słowiańskiej) przez Słowian w kontekście jednostkowej kultury, zapotrzebowania na odmiennosć lub potwierdzenia siebie. Tym samym dotykają istotnego problemu: Jaka jest funkcja kontekstu kultury przyjmującej w transferze oryginału w stosunku do roli i wartości oryginału w systemie kultury wyjściowej? Na podstawie bibliografii przekładów wnioski na ten temat dotyczą przede wszystkim dokonanych wyborów.

Na przekład artystyczny jako element procesu komunikacji międzykulturowej należy więc spojrzeć z perspektywy procesu i wytworu. Zawsze istnieje on w interakcji z innymi elementami układu komunikacyjnego, w którym jedni są dysponentami, a drudzy — wtajemniczonymi w kontekście zmiennych parametrów przestrzenno-czasowych. Wtajemniczonymi są niewątpliwie tłumacze, a dysponentami dopuszczającymi ich wytwory do udziału w życiu literackim kultury sekundarnej — wydawcy. Wydawcami kierują także czynniki ekonomiczne (prawa rynku, produkt bowiem musi się sprzedać) i socjologiczne, wynikające z kontaktów międzykulturowych za pośrednictwem sztuki, techniki, nauki, handlu, turystyki, polityki itp. Reagują oni również na rankingi książek w postaci nagród literackich na forach krajowych i międzynarodowych, co szczególnie widoczne jest w przypadku Nagrody Nobla w dziedzinie literatury, gdy wydawnictwa, w kontakcie z tłumaczem, zabiegają u autora o prawa do publikacji jego utworów w tłumaczeniu. Zanim więc wydawca podejmie decyzję o publikacji przekładu wraz z pamięcią o miejscu i funkcji oryginału w kulturze wyjściowej lub międzynarodowej stanowi wynik wielu wyborów dokonywanych przez filtry: artystyczny, społeczny, ekonomiczny i kulturowy, spośród innych przedstawionych projektów. Najbezpieczniejszą ofertą wydawniczą są bestsellery i — jeszcze

do niedawna — klasyka literacka. W aktualnej sytuacji cywilizacyjnej w zakresie informacji i technicznych możliwości upowszechniania literatury szkoła nie ma już tak znaczącego wpływu na kanon literacki, jak media audiowizualne. Jeżeli jednak próbuje utrzymywać go lub przekształcać, to uczniowie korzystają z różnego rodzaju materiałów zastępczych dostarczanych przez Internet i środki audiowizualne, a tym samym spada zainteresowanie książką. W zakresie zapotrzebowania na przykład czynniki społeczne, polityczne, ekonomiczne i kulturowe doprowadziły do zhierarchizowania przestrzeni językowych, z których się tłumaczy. Jednocześnie usiłuje się utrzymać kanon arcydzieł literatury światowej w kulturze współczesnej, o co zabiegają różne wydawnictwa: duże o ustalonej pozycji, jak np. PIW, a także mniejsze, jak Zielona Sowa, prowadząc serie typu Arcydzieła Literatury Światowej. Dominują przekłady z literatury angielskojęzycznej, dalej zaś plasują się tłumaczenia z języków: francuskiego, niemieckiego, hiszpańskiego, włoskiego, których pozycja jest zmienna z uwagi na przyznawaną Nagrodę Nobla, np. nagrodzenie twórczości Le Clezio czy Elfriede Jelinek spowodowało zainteresowanie odpowiednio francusko- i niemieckojęzyczną literaturą.

Z działaniami wydawcy sprzężone jest działanie tłumacza, ponieważ aktualnie bardzo rzadko może on sobie pozwolić na wykonanie przekładu przed zapewnieniem jego publikacji. Choć należy on do wtajemniczonych, musi mieć świadomość zależności swojego wytworu od czynników nieliterackich. Często wchodzi z nimi w konflikt, wybierając wydawnictwa niszowe, a nawet internetowe, co ogranicza możliwości upowszechnienia literatury wyjściowej i tym samym jej dialog z literaturą rodzimą. Na jego decyzje translatorskie mają wpływ czynniki socjologiczne, artystyczne i psychologiczne. W układzie komunikacyjnym należy bowiem do dwóch porządków. Jakkolwiek nie przekonywaliby badacze *Translation Studies* o tym, że przekład jest faktem kultury docelowej³, powstaje on w procesie spotkania się kultur i osobowości⁴, którego centrum stanowi tłumacz.

Uwarunkowania kierujące decyzjami tłumacza koncentrują się na jego wyborach translatorskich, począwszy od makrowyborów, np.: epoki, autora, utworu, a skończywszy na mikrowyborach na poziomie reekspresji tekstu, czyli retoryki i poetyki przekładu. Uczestniczy on w układzie komunikacyjnym literatury wyjściowej jako czytelnik i jest najczęściej znawcą tej kultury, zbliżając się do czytelnika rodzimego. Jednak jego stosunek do kultury obcej bywa nacechowany nie tylko poznawczo, lecz również emocjonalnie. Sprawia to, że wobec obcej literatury zachowuje się jako ambasador lub legislator — jak pisze Jerzy

³ Por. I. Even-Zohar: *Miejsce literatury tłumaczonej w polisystemie literackim*. Tłum. M. Heydel. W: *Współczesne teorie przekładu. Antologia*. Red. P. Bukowski, M. Heydel. Kraków 2009, s. 197—203; A. Lefevere: *Ogórki Matki Courage*. Tłum. A. Sadza. W: *Współczesne teorie przekładu...*, s. 223—246.

⁴ Por. B. Tokarz: *Spotkania. Czasoprzestrzeń przekładu artystycznego*. Katowice 2010.

Jarniewicz⁵. Tłumacz-ambasador stara się zaprezentować najlepsze utwory literatury wyjściowej z uwagi na osobistą nią fascynację lub posiadaną wiedzę historycznoliteracką. Wybiera więc arcydzieła, a dokonując ich transferu do języka i kultury rodzimej, przestrzega oryginalnej retoryki do granic możliwości języka docelowego. Celowo zachowuje ślady obcości, niekiedy nawet je podkreślając. Tłumacz-legislator sięga po obcą literaturę po to, by odnaleźć w niej inspirację dla twórczości rodzimej, bardzo często własnej. Takimi tłumaczami są zwykle poeci i pisarze, a także krytycy literaccy. Nie unikają oni zachowania obcości, rekonstruując mechanizmy budowania sensu na wszystkich poziomach tekstu, które można odnaleźć w poetykach ich twórczości własnej, np.: Adama Mickiewicza, Stanisława Barańczaka, Piotra Sommera i Czesława Miłosza⁶. Wybór i wykonanie takiego tłumacza daje początek kierunkowi, nurtowi czy typowi bohatera literackiego, jak np. Jana Kochanowskiego tłumaczenia *Pieśni* Horacego, Adama Mickiewicza przekład *Giaura* Byrona czy Adama Ważyka tłumaczenie poematu *Zone* Guillaume’a Apollinaire’a. Za sprawą tłumaczy-legislatorów zdarza się, że utwór przyjęty we własnym kraju w sposób umiarkowany, w przekładzie zdobywa powodzenie w innym kraju lub na świecie, czego przykładem może być popularność Byrona poza Wielką Brytanią.

W jednym i w drugim przypadku czynnikiem stymulującym pracę tłumacza jest jego empatyczny stosunek do oryginału i kultury wyjściowej, wiedza o obu kulturach i o potrzebach literatury przyjmującej. Do zasadniczych jego strategii należy: mediacja, inspiracja i suplementacja. Tłumacz zawsze jest mediatorem, inspirować może swym przekładem do nowych rozwiązań artystycznych, odkrywać nieznane doznania i sensory, sposoby ich wyrażania w języku rodzimym oraz uzupełniać brakujące ogniwa rodzimego procesu historycznoliterackiego. Suplementacja polega na bezwarunkowym włączeniu tłumaczenia w ciąg literatury docelowej, co wiąże się z jego przystosowaniem do rodzimych norm językowych i kulturowych, stwarzających granice akceptowalności tekstu. Tłumaczenia *Biblii* wskazują na konieczność takiej suplementacji w planie literackim i kulturowym oraz religijnym. Przekład *Strefy* Apollinaire’a, ważny dla rozwoju kubizmu poetyckiego w Polsce oraz poezji awangardowej, takiej roli nie odgrywa, podobnie jak *Giaur* Byrona. Natomiast przekłady miłosnej liryki prowansalskiej Mieczysława Porębowicza, Tadeusza Boya-Żeleńskiego *Dziejów Tristana i Izoldy*, *Pieśni o Rolandzie*, *Wielkiego testamentu* François Villona, przekłady dramatów Szekspira, komedii Molière’a i tragedii Racine’a uzupełniają proces historycznoliteracki polskiej literatury o miłosną poezję średniowieczną, średniowieczny gatunek prozy rycerskiej *chansons de gestes*, dekadencją lirykę

⁵ Por. J. Jarniewicz: *Tłumacz jako twórca kanonu*. W: *Przekład, język, kultura*. Red. R. Le-wicki. Lublin 2002, s. 35–42.

⁶ Por. E. Rajewska: *Stanisław Barańczak — poeta i tłumacz*. Poznań, 2007; M. Kaczorowska: *Przekład jako kontynuacja twórczości własnej*. Kraków 2011; M. Heydel: *Gorliwość tłumacza. Przekład poetycki w twórczości Czesława Miłosza*. Kraków 2013.

poety przekłętego wczesnego renesansu, szesnastowieczny i siedemnastowieczny dramat. Bez nich literatura polska byłaby uboższa.

Inne jest zwykle miejsce przekładów tłumaczy-ambasadorów i tłumaczy-legislatorów w rodzimym procesie historycznoliterackim. Pierwsi poszerzają wiedzę biblioteczną na temat innego obszaru kulturowego i innej ekspresji, do której zawsze można sięgnąć. Drudzy natomiast tłumaczą z myślą o włączeniu obcego utworu w obieg literacki: czytelniczy (trudny do zbadania) i artystyczny, gdy mechanizmy generujące sens, doznanie i przeżycie stają się częściami składowymi indywidualnych idiolektów autorów rodzimych bądź inspirują do rozszerzenia ich spektrum problemowo-artystycznego. Są to najczęściej tłumacze-pisarze lub poeci oraz krytycy literacy. Nie można jednak, jak mogłoby się wydawać, przesądzać o tym, którzy z nich ostatecznie działają stymulująco na literaturę docelową, ponieważ zarówno literatura, jak i przekład nie są tworamii autonomicznymi w odbiorze. Utwór realizuje się w pełni w kontakcie z odbiorcą⁷, mimo że jego struktura (autonomiczna) pozostaje niezmieniona, co z socjologicznego punktu widzenia Robert Escarpit nazywał „zdradą literatury”⁸. Odbiorca, a więc również tłumacz jako odbiorca, dokonuje interpretacji, czyli podejmuje proces rozumienia sensów zawartych w utworze. Horyzont interpretacyjny określają: struktura artystyczna tekstu (czyli treść i forma), wrażliwość i wiedza czytelnika, doświadczenie lekturowe, normy czytania, kulturowa, społeczna i czasowo-przestrzenna sytuacja odbioru. Wszystko to w sytuacji tłumacza stanowi przesłanki do dewerbalizacji tekstu i jego reekspresji stanowiącej formę przepisania — *rewriting*⁹, przy czym utwór literacki nie może utracić swego sensu i funkcji.

W układzie komunikacji międzykulturowej tłumacz jest więc nadawcą transferu językowego, o którego losach w kulturze przyjmującej decyduje tylko w pewnym stopniu, choć nikt go w tym nie może zastąpić. Dlatego wystawianie ocen jego pracy mija się z celem, choć potrzebny jest niewątpliwie jej opis. Jego wybory literatury obcej determinują czynniki zewnętrzne, takie jak: polityka wydawnicza, potrzeby życia literackiego, władza oraz czynniki wewnętrzne związane z posiadaną wiedzą, wrażliwością, kompetencjami, ciekawością poznawczą i doznaniową, jak również z jego zdolnościami kreatywnymi. Tłumacz dostarcza czytelnikowi rodzimemu przedmiot estetyczny, zdolny — jego zdaniem — poruszyć wyobraźnię i emocje. Spotkanie wyobraźni i dwóch światów dokonuje się jednak w języku, w jego semantyce, stylistyce i składni, za pomocą których

⁷ Por. R. Ingarden: *Z teorii dzieła literackiego*. W: *Problemy teorii literatury*. Red. H. Markiewicz. Wrocław 1967, s. 7—59; M. Głowiński: *Style odbioru*. Kraków 1977.

⁸ Por. R. Escarpit: *Le littéraire et le social*. In: *Le littéraire et le social. Éléments pour une sociologie de la littérature*. Ed. R. Escarpit. Paris 1970, s. 9—41.

⁹ A. Lefevere: *Why Waste Our Times on Rewrites? The Trouble with Interpretation and the Role of Rewriting in an Alternative Paradigm*. In: *The Manipulation of Literature: Studies and Literary Translation*. Ed. T. Hermans. London—Sidney 1985, s. 215—243.

odbywa się komunikacja. Akt komunikacji opiera się na wymianie spostrzeżeń, uczuć, myśli, doznań, a także na wzajemnej perswazji, czyniąc z języka narzędzie sztuki mowy. Wyobraźnia jest częścią kreatywną przestrzeni mentalnej. Ujawnia się również za pomocą medium językowego, zdolnego także do wywoływania obrazów. Tekst językowy wyraża wyobraźnię podmiotu postrzegającego rzeczywistość w zakresie interpretacji zjawisk, ludzi i przedmiotów z określonego punktu widzenia — jednostkowego i zbiorowego. W każdy z języków wpisany jest zbiorowy punkt widzenia, pozostający do dyspozycji wypowiadającego się podmiotu. Za pomocą przedstawienia językowego (monologu, często wyznania, opisu, opowiadania i dialogu) ujawnia się zarazem przedmiot, jak i medium reprezentacji rzeczywistości. Oba czynniki warunkują konceptualizację językową i konceptualizację literacką, czyli przedstawienie.

Od tłumacza wymaga się świadomości zachowania różnic między kulturami, którym pośredniczy, a jednocześnie zbliżenia ich do siebie na tyle, by możliwe było zrozumienie tekstu. Pojawiające się przy tym trudności skłoniły badaczy, wcześniej „manipulistów”, a później autorów prac nurtu *Translation Studies*, do postawienia tezy o odejściu od badania źródła, czyli oryginału w kierunku opisu miejsca i funkcjonowania przekładu w kulturze docelowej. W wielu studiach postrzega się tłumacza jako uczestnika procesów tworzenia znaczeń, walki o władzę oraz konfliktów kulturowych¹⁰. Tłumacz, podobnie jak autor, aktor, reżyser, malarz, rzeźbiarz i każdy twórca, może służyć aparatowi władzy lub innym doraźnym interesom, jeśli tego chce lub jego dzieło może być wykorzystane. Nie oznacza to reguły, wręcz przeciwnie, stanowi świadectwo jego braku odpowiedzialności etycznej wobec autora, bardzo często już nieżyjącego. Jest poważnym wykroczeniem wobec zawodowego kodeksu etycznego.

Czym innym są aspekt socjologiczno-komunikacyjny i psychologiczny pracy tłumacza, czytelne w interpretacji tekstu wyjściowego. W procesie tym tłumacz wydobywa z utworu wyjściowego sensy reprezentatywne dla konkretnego utworu i kultury wyjściowej oraz jednocześnie sensy poruszające aktywność intelektualną, artystyczną i emocjonalną odbiorcy docelowego. Dzieło literackie stanowi strukturę zbudowaną z nawarstwiających się na siebie sensów i ich odczytań, ponieważ zawsze pozostaje w jakiejś relacji z przeszłymi i aktualnymi tekstami, a także z aktualną rzeczywistością w danym miejscu i czasie. Dokonuje ich konceptualizacji. Dlatego każda interpretacja, także interpretacja tłumacza, jest niewyczerpująca, a dzieło żyje dopóty, dopóki jest czytane, czyli interpretowane.

¹⁰ Por. G.Ch. Spivak: *Polityka przekładu*. Tłum. D. Kołodziejczyk. W: *Współczesne teorie przekładu. Antologia*. Kraków 2010, s. 403—427; M. Tymoczko: *Literatura postkolonialna i przekład literacki*. Tłum. A. Sadza. W: *Współczesne teorie przekładu...*, s. 429—447; M. Chrobak: *Miedzy światami. Tłumacz ustny oraz komunikacja międzykulturowa w literaturze odkrycia i konkwisty Ameryki*. Kraków 2012.

Nie można więc oddzielić przekładu od oryginału i nie jest to dowód na binarne ograniczenie myślenia, ponieważ po obu stronach układu komunikacyjnego jest wiele czynników stymulujących. Mimo że z jakichś względów (estetycznych, poznawczych, kształcących, społecznych, historycznych) tłumacz upowszechnia literaturę obcą, to bez oryginału (źródła) nie są one czytelne, chociaż skutki wywołane w nowej sytuacji odbiorczej można opisać. Stosunek do obcej kultury kształtują bowiem formy jej recepcji i różne kontakty międzykulturowe. Względy zewnętrzne służą powstaniu i rozwojowi historii przekładów z danej literatury albo też osłabiają i uniemożliwiają ten rozwój. Tłumacz wpisuje się w te uwarunkowania lub wpływa na zmianę odbioru jakiejś literatury narodowej bądź autora. Mając moc modelowania wyobraźni, emocji i intelektu, jego działania są związane odpowiedzialnością etyczną wobec tekstu i jego autora, która ogranicza swobodę, zobowiązując do rzemieślniczego wykonania¹¹. Rzemiosło wymaga od tłumacza podstawowych kompetencji (językowej, encyklopedycznej, logicznej i retoryczno-pragmatycznej), a w przypadku literatury — dodatkowo kompetencji paraartystycznych i analityczno-badawczych. Przynależąc do dwóch kultur, tłumacz rozumie oryginał, zna stan kultury, dominujący typ wyobraźni i społeczny styl komunikacji¹², co pozwala mu podejmować decyzje translatorskie tak, by rozstrzygające się w odbiorze sens i funkcja utworu nie przeczyły oryginałowi. Błędy tłumaczeniowe również dotyczą wykonawstwa, lecz odnoszą się do błędów w zakresie semantyki i pragmatyki obu języków, a także celowego fałszowania sensu oryginału. Nie należą tym samym do kręgu zainteresowań przekładoznawców. Dotyczą sprawności zawodowej. Inne wynikają z przesunięcia sensów ze względu na indywidualne i zbiorowe ograniczenia interpretacji, które nie zagrażają integralności oryginału.

Wartościowanie przekładu nie można jednak zupełnie uniknąć, ponieważ tłumacz w znacznej mierze odpowiedzialny jest za powstanie dominanty recepcji literatury tłumaczonej w odniesieniu do autorów, utworów i literatur narodowych. Dominanta recepcji to obraz literatury danego narodu lub autora powstały na podstawie tłumaczenia literackiego. To, czy czytelnik poszukuje książek określonego autora obcego zależy od tego, czy ten jest dlań interesujący, czy też nie. A czytelnik chce być zachwycony, zaskoczony, a także pragnie znaleźć potwierdzenie siebie. Za to odpowiedzialny jest tłumacz, począwszy od dokonanego wyboru na poziomie makro po rozwiązanie na poziomie mikro. Spełniając wszystkie te wymagania, lawiruje między dwoma kulturami, modelując obraz obcej literatury, mentalności, wyobraźni itp. Nie jest to obraz fałszywy, lecz na pewno wybiórczy, ponieważ tłumaczem kierują różne motywacje: ambasadora, legislatora oraz sympatyka. Słusznie więc współczesne prace przekładoznawcze

¹¹ Por. K. Dedecius. Cyt. za: *Pisarze polscy o sztuce przekładu 1440—1974*. Oprac. E. Balcerzan, A. Jelec-Legeżyńska. Poznań 1977.

¹² Por. M. Clyne: *Cultural differences in the organization of academic texts*. „Journal of Pragmatics” 1987, no. 11, s. 211—247.

w centrum swych zainteresowań stawiają tłumacza. On pobudza wyobraźnię odbiorcy niemającego wystarczającej, w założeniu, „wiedzy uprzedniej”. Według psychologów, w medium przedstawieniowym dokonuje się reprezentacja danych postrzeżeniowych i wyobrażeniowych, czyli wyobraźnia to także — według Harry’ego K. Wellsa — zdolność do wywoływania obrazów postrzeżeniowych „bez obecności rzeczywistych przedmiotów”¹³. Zenon W. Pylyshyn, psycholog zajmujący się psychologią poznawczą, dodaje, że specyfika medium przedstawieniowego, podobnie jak podmiot wypowiadający, determinuje przedmiot przedstawiony, będący tworem wyobraźni¹⁴. Przestrzeń mentalną świata przedstawionego wyznacza więc: konceptualizacja językowa, literacka i wyobraźnia autora, czas oraz przestrzeń. W przekładzie za sprawą transferu językowego i wyobrażeniowego spotykają się dwie przestrzenie mentalne, często w odmiennym niż oryginał czasie i przestrzeni.

Przekład stanowi zatem konceptualizację innej literackiej konceptualizacji świata. Multiplikacja konceptualizacji wyznacza przestrzeń spotkania. Tłumaczenie artystyczne jako konceptualizacja z konceptualizacji jest bowiem wynikiem przeniknięcia się dwóch przestrzeni mentalnych: tekstu oryginału i przekładu, autora i tłumacza za pośrednictwem transferu językowego. „Ujawnia się wtedy — jak pisze Ricœur — retoryka ze swoimi środkami stylistycznymi, tropami — metaforą i innymi — ze wszystkimi grammi językowymi, mającymi służyć niezliczonym strategiom [...]”¹⁵. Ujawnia się także psychologiczny, socjologiczny i pragmatyczny aspekt przekładu, znajdujący swoje odzwierciedlenie w retorycznych figurach myśli, w zakresie których wchodzi rozumowanie i dowodzenie oraz semantyka i syntaktyka, a także — w figurach słowa. Sposób prezentacji przez tłumacza obcej literatury, jej wybór i interpretacja — czyli sposób czytania oraz cel i przeznaczenie, wyznaczają granice transferu językowego, mentalnego i kulturowego.

O tym, czy przekład stanowi płaszczyznę dialogu kultur i wzajemnego ich przenikania się decydują kompetencje tłumacza, zarówno te podstawowe, jak i towarzyszące, paraartystyczne i badawczo-interpretacyjne, których rola jest nie do przecenienia w przypadku przekładu artystycznego. Jego sukces w kulturze przyjmującej, czyli jego „życie” w drugiej kulturze zależy od wielu czynników wewnętrznych i zewnętrznych (wartości artystycznej i kulturowej oryginału, wyborów translatorskich, transferu językowo-artystycznego, dynamiki życia literackiego kultury przyjmującej, kontekstu kulturowego i warunków społeczno-politycznych). Ograniczona recepcja jakiegось literatury obcej może być więc konsekwencją któregoś z wymienionych czynników lub zjawiska bardziej kom-

¹³ Por. A. Legeżyńska: *Tłumacz i jego kompetencje autorskie*. Warszawa 1999, s. 223.

¹⁴ Por. Z.W. Pylyshyn: *Spór o wyobraźnię: medium analogowe czy wiedza ukryta*. Tłum. J. Suchecki. W: *Psychologia poznawcza*. Red. Z. Chlewiński. Gdańsk 2007, s. 367—408.

¹⁵ P. Ricœur, P. Torop: *O tłumaczeniu*. W: P. Ricœur, P. Torop: *O tłumaczeniu*. Tłum. T. Swoboda, S. Ulaszek. Wstęp E. Balcerzan. Gdańsk 2008, s. 50.

pleksowego, wynikającego z różnych rytmów procesów historycznoliterackich i historycznokulturowych dwóch literatur i kultur. Tym zagadnieniom poświęcona jest część problematyzująca zjawisko przekładalności literatur słowiańskich na inne języki zachodniej i południowej Słowiańszczyzny.

W niniejszym tomie autorzy komentarzy objęli swoją refleksją nie tylko zgromadzoną w nim bibliografię, lecz okres szerszy, a mianowicie lata 2007—2013, odnosząc się w ten sposób do tomu 4., części 2. W następnych tomach komentarze będą dotyczyć jedynie aktualnie przedstawionego opracowania bibliograficznego.

W niniejszym tomie, jak w poprzedzających go tomach bibliograficznych (w ramach serii), zachowano podobne zasady oznaczeń i opracowania: brak tytułu oryginału oznaczono jedną gwiazdką, brak nazwiska tłumacza — dwoma gwiazdkami, a brak tytułu oryginału i nazwiska tłumacza — trzema gwiazdkami. Niestety, nie zawsze możemy dotrzeć do informacji pozwalających ich uniknąć. Wydawnictwa najczęściej ich nie podają. Autorzy opracowań poszczególnych zestawień bibliograficznych, korzystając ze swej wiedzy filologicznej oraz pomocy instytucji, tłumaczy, pisarzy i sympatyków, odnajdują ukryte informacje. W tym miejscu szczególnie serdecznie dziękuję panu Srđanowi Papiciowi, lektorowi języka serbskiego w Instytucie Filologii Słowiańskiej Uniwersytetu Śląskiego, za pomoc, bez której część obejmująca przekłady literatury polskiej w Serbii nie osiągnęłaby ostatecznego kształtu.

Mimo uzyskiwanej pomocy, nadal występują trudności związane z poszukiwaniem tytułów oryginałów. Wszystkie wątpliwości nie zostały zatem rozwiązane także w niniejszym tomie. Z tych względów każdy kolejny tom będzie zawierał rozdział zatytułowany *Dodatek*, w którym odnotowane zostaną uzupełnienia do wcześniejszych opracowań. W niniejszym tomie nie zamieszczono *Dodatku*.

Bożena Tokarz

Indeks autorów

A

Acevska Vesna 115, 122
Achtelik Aleksandra 99
Adam Alja 217
Adamczyk-Gutowska Małgorzata, zob. Gutowska-Adamczyk Małgorzata
Ajvaz Michal 102
Aladžić Viktorija 41
Aleksijewa Elena 31
Amejko Lidia 36
Andonovski Venko 122, 126
Andreevski Petre M. 117
Andreew Emil 21, 30–31
Andrić Radomir 140
Andrić Stanko 46, 57
Andruchowycz Jurij 69, 91
Andrzejewski Jerzy 33
Apollinaire Guillaume 12
Augustyn Józef 83

B

Babuchowski Andrzej 81
Bachnewa Kalina 32, 34, 36–37
Baczyński Krzysztof Kamil 65
Bagić Krešimir 50, 56–58
Bajo Ivan 166
Bakuła Bogusław 99–100
Balabán Jan 77–78, 98, 102–103
Balcerzan Edward 4, 15–16
Balla Vladimir 168, 170
Bałdyga Zofia 153, 155
Barańczak Stanisław 12, 142, 182, 199
Barański Marek 63
Bardijewska Liliana 61, 70
Bardijewski Henryk 62–63, 71
Bargielska Justyna 83, 99
Baron Roman 93
Bart Andrzej 117, 126

Bartoš Otakar 91
Basara Svetislav 139, 147
Bator Joanna 61, 85, 111, 117, 124–125
Bauman Zygmunt 85, 190
Bečka Jiří 91
Békés Pál 183
Bel Matej 184
Benešić Julije 48, 67
Benić Gordana 42
Berwiński Ryszard 35
Będkowska-Kopczyk Agnieszka 217–218
Białoszewski Miron 95
Biedrzycki Miłosz 153, 155, 223, 226
Bielecki Krzysztof 57
Bieńczyk Marek 226
Bilý Peter 161, 175
Bizio Krzysztof 36
Blatná Dana 103
Blatnik Andrej 217–218
Blažina Dalibor 72
Bochenek Mirosław 183
Bocian Marianna 65
Bodnárová Jana 171–172
Bogojević Dejan 147
Bogusławska Magdalena 117–118
Bojczew Christo 31
Bojetu Berta 217
Bokszanski Zbigniew 92
Bolecki Włodzimierz 96
Bolek Erazm Juliusz 199
Bolińska-Walendzik Iwona 63
Bondy Ergon 77
Brenkus Radovan 161–162, 173–174, 183, 194–195, 198
Brown Dan 197
Brück Miroslav 170
Bruni Amelia 83
Březinská Sylvie 79

Buczek Marta 165, 185–186, 194–195
Buczkówna Mieczysława 65
Budrecki Lech 72
Bujała Bogusław 65
Bukowski Jacek 177
Bukowski Piotr 11, 28, 46, 90, 142
Bunčák Pavol 170
Burnat Kazimierz 152
Burzyńska Anna 36
Byron George Gordon 12

C

Cecko Marcin 71
Chabrowski Tadeusz 65
Chlewiński Zdzisław 16
Chmel Karol 184
Chmelová Elena 167
Chojnowski Zbigniew 83
Chołoniewska Krystyna 70
Chomętowska Beata 87
Christow Dimityr 31
Christowa Jonka 31
Chrobák Jakub 78–79
Chrobak Katarzyna 98
Chrobak Marzena 14
Chrobáková Stanislava 170
Chutnik Sylwia 152, 182, 195
Chwin Stefan 101, 187
Cielesta Agnieszka 146
Cieślak Joanna 236, 240
Clyne Michael 15
Crnjanski Miloš 148
Cudak Romuald 89
Cvetkovski Branko 115, 122
Cyganik Kaja 183, 199
Cyra Adam 83
Czachorowski Rafał 199
Czaczkowska Ewa K. 61
Czaplińska Joanna 96–97
Czechowicz Józef 95
Czerski Piotr 71

Č

Čapek Karel 77, 93–94, 101–102
Čar Aleš 216
Čašule Kole 116, 122
Čater Dušan 217
Čepiševska-Mojsova Vesna 122
Červenák Juraj 167, 173
Čilić Škeljo Đurdica 61, 67–68, 71

Čingo Živko 124
Čolović Ivan 145, 147
Čop Matija 209
Čučnik Primož 205, 212, 217, 219, 220–221
Čúzy Ladislav 168, 171–172

Ć

Ćirlić Branko 124
Ćosić Bora 131, 143, 145

D

Damborský Jiří 92
Dánať Dominika 197
Dąbrowska Maria 123
Dąbrowski Tadeusz 71
Debeljanow Dimczo 31
De Bruin Edgar 103
Dedecius Karl 15
Degórska Izabela 70
Dehnel Jacek 65, 70, 71, 153, 177, 182, 187, 188
Dembińska-Pawelec Joanna 142
Denemarková Radka 98
Dienstbier Jiří 99
Dimitrowa Kristin 31
Dimkovska Lidija 109, 116, 122, 124, 218
Dimowa Teodora 31
Dobraczyński Jan 83
Dobraková Ivana 161, 171–174
Dobrew Dobromir 32
Dobrewa Jana 31
Dolžan Marko 219
Domino Zbigniew 194
Donew Kamen 31
Drakul Simon 117
Drakulić Slavenka 41, 46
Drda Jan 94
Drev Miriam 217
Dubois Jacek 118, 124–125
Dukaj Jacek 111, 117, 125–126
Dulęba Jarosław Flawiusz 183, 198
Dunin Kinga 36
Dvořáčková Vlasta 83
Dworjanowa Emilia 30
Dziekoński Józef Bohdan 177, 197
Dzień Mirosław 183

Đ

Đurdić Jovica 148

E

Enew Dejan 21, 30–31
 Engelking Leszek 165
 Escarpit Robert 13, 174
 Even-Zohar Itamar 11, 28, 46, 90
 Ewtimowa Zdrawka 30

F

Fabian Dušan 167
 Fabianowska Małgorzata 83
 Fajfer Zenon 155
 Farkaš Boris 188
 Fast Piotr 210
 Ferić Zoran 57
 Fiala Jiří 89
 Fiedorczuk Julia 71
 Filias-Gutkowska Hildegarda 183
 Filipek Małgorzata 98
 Flaszen Ludwik 72
 Foks Darek, też Foks Dariusz 57, 101, 192
 Frančič Franjo 203, 213–215, 217, 220–221
 Frączek Agnieszka 83
 Frišová-Šimečková Marta 187
 Froński Maciek 65
 Fučík Julius 94
 Fuks Ladislav 102

G

Gabryel Juliusz 71
 Gális Vladislav 185
 Gałązka Wojciech 28–29
 Gałczyński Konstanty Ildefons 71
 Gavran Miro 55–56, 60
 Gavura Ján 162, 175
 Gawlak Monika 165, 212, 216, 220
 Gazda Grzegorz 96
 Gazvoda Nejc 217
 Georgievski Taško 117
 Georgiew Walentin 30
 Ginter Anna 216
 Girovský Jozef 167
 Glavan Polona 217
 Gliński Antoni Józef 35
 Głowacki Janusz 70, 152, 196
 Głowiński Michał 13
 Goerke Natasza 57
 Gola Stanisław 183
 Gombrowicz Witold 61, 69, 87, 100–101, 111, 117, 125–126, 152, 155, 184, 190

Gospodinow Georgi 21, 29–31
 Goszczyńska Joanna 164, 166
 Goszczyński Seweryn 177, 197
 Góra Konrad 155
 Grabiński Stefan 87, 111, 117, 125
 Grabowski Artur 70
 Gregor Ján 187
 Groch Jakub Erik 193
 Grochola Katarzyna 117, 125
 Grochowiak Stanisław 199
 Gross Jan Tomasz 84
 Grotowski Jerzy 72
 Gruba Agnieszka 183, 198
 Grudzińska-Gross Irena 84
 Grupáč Marián 170
 Grynberg Henryk 224
 Grzebalski Mariusz 71
 Grześczak Marian 72, 199
 Guśniewska Marta 70
 Gutowska Małgorzata, zob. Gutowska-Adamczyk Małgorzata
 Gutowska-Adamczyk Małgorzata 111, 117, 124–125
 G'uzel Bogomil 122
 Gverić Petra 67

H

Habaj Michal 170
 Hajduk-Gawron Wioletta 99
 Hakl Emil 77, 98, 102–103
 Halík Tomáš 77
 Harasymowicz Jerzy 199
 Hartwig Julia 199, 225
 Hašek Jaroslav 93, 94, 101
 Haugová Mila 170
 Havel Václav 99, 101–102
 Herbert Zbigniew 35–36, 65, 68, 70–72, 101, 111, 117, 125, 152–153, 155, 182, 184–185, 188–189, 199, 224–225
 Herling-Grudziński Gustaw 100–101, 182, 224
 Hermans Theo 13
 Herz Barbara 91
 Heydel Magdalena, też Heydel Magda 11–12, 46, 90, 142
 Hillar Małgorzata 65
 Hirszowicz Maria 190
 Hladnik Miran 210
 Hłasko Marek 70
 Hochel Igor 168, 170–172, 184

Hočevar Kristina 217
 Hoffman Ivan 192
 Hollý Ján 184, 186
 Honet Roman 153
 Horacy 12
 Horňák Róbert 192
 Horváth Tomáš 185
 Hošková-Weissowá Helga 77
 Hrabal Bohumil 95, 101–102
 Hrastelj Stanka 217
 Hübner Zygmunt 196
 Hudák Pavol 161, 173
 Huelle Paweł / Pavel 33, 61, 64, 70, 84–85, 183
 Hůlová Petra 77, 98, 102–103
 Hvišč Jozef 181–182
 Hvorecký Michal 167, 173

I

Igow Angeł 31
 Ilioski Vasil, też Vasil Iljoski 116, 122
 Ingarden Roman 13
 Injac Goran 146
 Iwaszkiewicz Jarosław 24, 156, 199

J

Jagielska Katarzyna 104
 Jagieła Beata 183, 198
 Jagodziński Andrzej S. 94
 Jakob Jure 217
 Jakóbiec-Semkowa Milica 98
 Jamnik Tatjana 210, 217–218
 Janaszek-Ivaničková Halina 30
 Janczarski Czesław 198
 Jančar Drago 211, 219–221
 Janevski Slavko 117, 122
 Janikowski Przemysław 216
 Janouch Gustav 82
 Jarniewicz Jerzy 11–12, 45
 Jarosz Łukasz 71, 177
 Jaruszewski Jarosław 65
 Jasnorzewska Maria, zob. Pawlikowska-Jasnorzewska Maria
 Jedinák Michal 167
 Jeger Rujana 46
 Jeleński Aleksander Konstanty 190
 Jelinek Elfriede 11
 Jensterle Doležal Alenka 217
 Jergović Miljenko 41–42, 46, 57, 59, 147
 Jesenská Zora 184
 Jezernik Božidar 203

Jovanović Dušan 220
 Jovanovski Alenka 203, 213, 218
 Juda Celina 28
 Juraszek Paulina 104
 Jurkowski Stefan 36, 65
 Jurolek Rudolf 170
 Jus Ksenia 218

K

Kaczorowska Monika 12
 Kákošová Zuzana 168, 171–172
 Kałuža Anna 109, 203
 Kamburovski Paskal 115, 123
 Kamińska Anna 216
 Kantor Tadeusz 64
 Kapela Jaś 154–155
 Kapitáňová Daniela 171
 Kapuściński Ryszard 33, 36, 64, 70, 72
 Karpowicz Ignacy 224, 226
 Kaša Peter 189
 Kašpárková Ivana 78–79
 Kaštelan Lada 52, 54–55
 Kielar Marzanna 193
 Kieślowski Krzysztof 84
 Kipling Rudyard 62
 Kitta Richard 162, 175
 Kleč Milan 217
 Klein Carmen 57
 Klíma Ladislav 82
 Klimko-Dobrzaniecki Hubert 177, 183, 196
 Kloska Szymon 102
 Kłos Agnieszka 24
 Kłosiński Krzysztof 142
 Knežević Marija 147
 Kobrzyński Wojciech 30
 Kobylińska Anna 166, 169
 Kobylecka Danuta 84
 Kocbek Edvard 147, 205
 Kochanowski Jan 12, 36, 61
 Kohout Pavel 99
 Kolečko Petr 81
 Kołakowski Leszek 23, 35, 72, 152, 188, 190
 Komelj Miklavž 206, 218
 Konarska Marta 65
 Koneski Blaže 122
 Konieczna-Twardzikowa Jadwiga 210
 Koniusz Janusz 199
 Kontewicz Waldemar 63
 Konwicki Tadeusz 8, 184
 Kopcsay Márius 171–172

Kopczyk Michał 210, 217
 Kopyta Szczepan 99
 Korczak Janusz 166
 Kordić Ivan 51
 Kornaś Tadeusz 72
 Kornhauser Julian 44, 48—49, 51, 199
 Koroman Veseljko 51
 Korun Barbara 204, 217—218
 Korytko Emil 209
 Kosovel Srečko 212—213, 220—221
 Kościelscy 100, 193, 195
 Kotowska Katarzyna 69
 Kováčová Ivana 188
 Kozioł Dorota 198
 Kozioł Urszula 65
 Kozłowska Urszula 84
 Krajewski Marek 69, 111, 117, 125—126, 197, 215
 Krajnc Matej 218
 Krakowska Joanna 36
 Krall Hanna 69
 Kramberger Taja 217
 Kraszewski Józef Ignacy 35
 Krenz Katarzyna 33
 Krištúfek Peter 162, 171—172, 174
 Krle Risto 116, 122
 Kroflin Livija 42
 Krofta Jan 166
 Kroh Antonin 93
 Kronhold Jerzy 86
 Król Robert 71
 Kryczmarow Jordan 31
 Krynicki Ryszard 33, 36, 86, 184
 Krzyżanek Joanna 198
 Křivánek Vladimír 80
 Křížek Václav Maximilian 78
 Kuczek Wojciech 100—101, 117, 125—126
 Kujundžiski Žarko 116, 123
 Kulig Andrzej 198—199
 Kunda Bogusław Sławomir 165
 Kundera Milan 77, 101—102
 Kunz Tomasz 47
 Kupka Valerij 170
 Kurek Marcin 87
 Kurylak Józef 72
 Kusiak-Skotnicka Lucja 98
 Kusztal Monika 183, 198
 Kušar Meta 203, 213, 218, 221
 Kuxová Ivana 195
 Květoňová Eva 80

L

Lachman Magdalena 96
 Lainšček Feri 209
 Landovský Pavel 99
 Le Clezio Jean-Marie G. 11
 Lebda Małgorzata 155
 Lec Stanisław Jerzy 112, 117, 126
 Lederer Ana 53
 Lefevere André 11, 13, 142
 Legeżyńska-Jelec Anna, też Legeżyńska Anna 15—16
 Lehr-Splawiński Tadeusz 90
 Lekovski Stojan 113
 Lem Stanisław 33, 101
 Leonidow Rumen 31
 Lesiuk Wiesław 95
 Leśmian Bolesław 35, 156
 Leśniewska Agnieszka 183, 198
 Lewandowski Edmund 93
 Lewicki Roman 9, 12, 45
 Likomanowa Iskra 7, 8
 Linek Agata 183, 198
 Lipowski Jarosław 91
 Lipska Ewa 35—36, 151—152, 155—156, 178, 184
 Lipski Jan Józef 190
 Lukić Darko 53—54
 Luňáčková Alžběta 80

Ł

Łatuszyński Grzegorz 48—51, 148
 Ławrynowicz Marek 72
 Łazuga Waldemar 92—93
 Łoziński Mikołaj 100—101, 224
 Łoziński Władysław 177, 197
 Łubieński Stanisław 61
 Łukaszewski Dariusz 199

M

Machej Zbigniew 166, 179, 189
 Machovec Martin 99
 Mackojc Marzena 23, 36
 Macsovszký Peter 170—171
 Madžunkov Mitko 117
 Maj Bronisław 184
 Majdzik Katarzyna 52
 Majeran Tomasz 193
 Majerová Marie 94
 Maks Magdalena 67
 Maksimović Desanka 131, 145, 148

- Maleszka Andrzej 152
 Maliński Mieczysław 198
 Mańczak Leszek 52, 55, 57
 Manasterski Miłosz Kamil 178, 183, 199
 Mančev Vase 117
 Manojlović Sonja 51
 Mańczyk Łukasz 154—155, 226
 Marciszek Piotr 183
 Marczewski Asen 31
 Marinelli Luigi 46, 50
 Marjańska-Czernik Maria 84
 Markiewicz Henryk 13
 Marković Milena 146
 Markowa Rajna 30
 Martinek Lubomir 80
 Martinová Ina 183
 Marušiak Jozef 184—186, 194
 Masłowska Dorota 36, 100—101, 185, 196, 216
 Matevski Mateja 122
 Matišić Mate 52, 55
 Matusiak Agnieszka 98
 Matvejević Predrag 42
 Mazurek Richard 78, 81
 Mazzini Miha 207, 214—215, 217—218, 220—221
 Mencwel Andrzej 174
 Mentzel Zbigniew 70
 Merc Dušan 218
 Měšťan Antonín 91, 94
 Michnik Adam 190, 211
 Mickiewicz Adam 12, 30—31, 36, 92, 101, 116—117, 209
 Mićanović Krešimir 57
 Mielhorski Robert 72
 Mihanović Dubravko 52, 55
 Mikołajczak Aleksander Wojciech 90
 Mikula Váler 184—185
 Milanja Cvjetko 49
 Milčák Marián 168—170, 185
 Milčák Peter 184—185
 Milewska Monika 70—71
 Militz Anna 86
 Miloš Damir 41
 Miłosz Czesław 8, 12, 31, 33—36, 61, 64, 68—71, 87, 100—101, 112, 117, 125—126, 152, 155—156, 177, 182—184, 188, 190, 199, 211
 Miłoszewski Zygmunt 70
 Miodunka Władysław 47
 Miodyński Lech 122
 Mioszewicz Monika 71
 Miszalska Jadwiga 89
 Mitana Dušan 171
 Mitzner Piotr 87
 Mnichová Zuzana 167
 Möderndorfer Vinko 214—215, 220—221
 Mokrin-Pauer Vida 217
 Molęda Jacek 84
 Molière, też Molier (właśc. Poquelin Jean-Baptiste) 12
 Montagová Kristýna 79, 81
 Mostowska Mariola 30
 Motúzová Veronika 79
 Mroczek Izabela 97, 98
 Mrozek Sławomir 64, 87, 100—101, 154—155, 182
 Mrzyk Joanna 104
 Mueller Joanna 71—72, 99
 Musiał Elżbieta 195
 Myśliwski Wiesław 152, 186—187
- N**
 Nagy Walter 81
 Nałkowska Zofia 64, 123
 Nastulczyk Franciszek 170, 183, 199
 Nawrocki Witold 31—32, 36, 94
 Nienacki Zdzisław 197
 Niewiadomska Cecylia 35
 Nijakowski Lech M. 90
 Nikčević Sanja 53
 Nižanský Jožo 167
 Njagołowa Elka 31
 Nola Marijana 52—53
 Norwid Cyprian Kamil 112, 117, 125
 Novak Maja 203, 214—215, 217—218, 220—221
 Nowosad Andrzej 30
 Nycz Ryszard 47
- O**
 Obermannová Irena 97, 102
 Odija Daniel 183
 Olbracht Ivan 94
 Olech Joanna 198
 Oliva Karel 91
 Ondřejková Anna 170
 Oppman Artur 35
 Oprychał-Bojarski Janusz 166
 Oraić-Tolić Dubravka 54
 Orłoś Kazimierz 72

Orloš Teresa Zofia 90, 92
 Országh-Hviezdoslav Pavol 189
 Orten Jiří 97
 Orzeszkowa Eliza 23, 35
 Osojnik Iztok 212–213, 218, 221
 Ossoliński Wojciech 84
 Ośniałowski Marian 65
 Ouředník Patrik 102
 Owsianko Joanna 36
 Ožbot Martina 210–211, 219–220

P

Pačková Linda 79, 81
 Pálfalvi Lajos 47
 Pankovčín Václav 168, 171
 Pasewicz Edward 154, 193
 Pastier Oleg 192
 Pastuchow Krystju 32
 Paszek Martyna 104
 Paterová Natálie 79
 Patočka Jan 95
 Pavelková Alexandra 167
 Pavić Milorad 145
 Pavičević Mila 48
 Pavlič Darja 213
 Pavlovski Božin 117
 Pawelec Dariusz 142
 Pawlak Antoni 94
 Pawlikowska-Jasnorzewska Maria 36, 65
 Pawłowska Halina 97
 Pawłowski Roman 36
 Paziński Piotr 152
 Pekić Borislav 140
 Pelinko Marta, też Świdarska-Pelinko Marta
 178, 183, 194–195
 Penew Stanisław 31
 Pepelnik Ana 206, 217
 Perišić Robert 46
 Perrault Charles 62
 Peter Aleksandra 104
 Petrov Aleksandar 133, 140, 146
 Petrowa Zornica 31
 Pezdirc Bartol Mateja 220
 Piątkowska Monika 117, 124
 Picheta Jan 183
 Piekorz Magdalena 101
 Pieniążek-Marković Krystyna 49–50
 Pilátová Markéta 77, 98
 Pilch Jerzy 23, 33, 70, 100–101, 196
 Pilipiuk Andrzej 84, 101
 Pindel Tomasz 102
 Pinthus Kurt 49
 Pišťanek Peter 171
 Piwarski Kazimierz 90
 Piwkowska Anna 154
 Plut Katja 217
 Płoski Paweł 72
 Podgórník Marta 156
 Podlogar Gregor 217
 Podsiadło Jacek 154, 184, 199
 Pogačnik Barbara 217
 Pogačnik Jagna 46
 Pogonowska Anna 65
 Pomajbo Roman 187
 Poniewierski Janusz 61
 Popa Vasko 139, 145, 147–148
 Popović Edo 57
 Popow Alek 21, 30–31
 Popowa Nadja 31–32
 Porębowicz Mieczysław 12
 Posledni Petr 91
 Poświatowska Halina 35, 185, 192
 Potocco Marcello 218
 Potokar Jure 218
 Prešeren France 209
 Prokopiev Aleksandar 115, 122–123, 126
 Prus Bolesław 112, 117, 123, 125
 Przewoźniak Marcin 198
 Przybyszewski Stanisław 92
 Pujmanová Marie 94
 Puková Andrea 187
 Pusłojić Adam 140
 Putrle Srđić Jana 217
 Pylyshyn Zenon W. 16

R

Rachnew Elin 31
 Racin Kočo 122
 Racine Jean-Baptiste 12
 Radaković Borivoj 52, 54
 Radczyńska Justyna 72, 193
 Radziwiłłówna Barbara 100
 Rafolt Leo 50, 52–55
 Raičković Stevan 148
 Rajewska Ewa 12
 Ranczew Pałmi 31
 Rankov Pavol 161, 164, 168, 170–171,
 173–174
 Rapnicki Marek 84
 Rehuš Michal 161, 175

Repický Jakub 161, 175
 Rešicki Delimir 57
 Reymont Władysław Stanisław 61, 112, 117,
 125–126
 Ricœur Pierre 16
 Rikew Kamen 34
 Robert Maciej 71
 Robinson Douglas 144
 Rodowska Krystyna 72
 Rodriguez Ivory 183
 Rodziewiczówna Maria 70
 Rolando Bianka 71
 Rosiek Stanisław 72
 Różewicz Tadeusz 36, 47, 62, 68, 112, 117,
 155–156, 179, 184, 196, 199
 Różycki Tomasz 63, 71, 87, 153, 155–157,
 193
 Rudiš Jaroslav 78, 96, 98, 103
 Rupczew Georgi 32
 Ruttar Anna 52
 Ružicková Nóra 170
 Rychter Bartłomiej 84
 Rymkiewicz Marek 199

Ř

Rezáč Václav 94

S

Salten Felix 62
 Samsel Karol 199
 Sapkowski Andrzej 33, 100–101, 153, 197
 Saramonowicz Andrzej 36
 Schulz Bruno 70, 117, 125
 Schulz Karol 94
 Seifert Jaroslav 97
 Seliškar Boštjan 217
 Sendeki Marcin 193
 Serafimow Saszo 32
 Siemieński Lucjan 35
 Sieniewicz Mariusz 72
 Sienkiewicz Henryk 35, 68–69, 84, 95, 101,
 112, 117, 125–126, 153, 186
 Sieprawski Marek 57
 Sierny Tadeusz 34
 Sikora Roman 81
 Sikorska-Miszczuk Małgorzata 72, 196
 Silesius Angelus 102
 Siljan Rade 115
 Simeonova-Konach Galia 30
 Simeonow Krasimir 32

Siwek Jan Kazimierz 198
 Siwkowska-Łatuszyńska Maryla 51
 Skubic Andrej E. 217–218
 Slamnig Davor 57
 Sloboda Rudolf 171
 Sławiński Janusz 9
 Słobodzianek Tadeusz 196
 Słowacki Juliusz 189
 Smoleński Paweł 85
 Sobotková Marie 91, 100
 Sochoń Jan 71
 Sommer Piotr 12, 193, 199
 Sonnenberg Ewa 151, 156
 Sosnowska Danuta 47
 Sośnicki Dariusz 72
 Součková Marta 170–173
 Soukupová Petra 97, 102–103
 Sójka-Leszczyńska Anna 85, 177
 Spivak Gayatri Chakravorty 14
 Srnec-Todorović Asja 52, 54–55
 Stachowiak-Schreyner Małgorzata 198
 Stachura Edward 66
 Stamać Ante 43–44, 49–52
 Stambolowa Albena 21, 31
 Stankow Waleri 32
 Stasiuk Andrzej 8, 23–24, 33, 36, 69, 70, 85,
 90–91, 100–101, 177, 182, 191–192
 Staviarský Viťo 168
 Stefanovski Goran 116
 Stempowski Jerzy 190
 Stiffel Anton 167
 Stojanow Władimir 32
 Stojanowa Ola 31
 Stojčevski Sande 115
 Stoková Danuta 84
 Stupica Lucija 217
 Sugarew Edwin 32
 Surosz Mariusz 101
 Suwara Bogumiła 181–182, 186
 Sveton Ľuboš 188
 Svěrák Zdeněk 78
 Syska Agnieszka 151
 Szafraniec Kamil 216
 Szaniawski Jerzy 95
 Szczerka Ziemowit 95
 Szczygieł Mariusz 23, 33, 87, 101, 104, 153
 Szekspir William 12
 Sztudynger Jan 36
 Szuber Janusz 72
 Szychowiak Julia 71

Szyjkowski Marian 92
 Szymańska Adriana 72
 Szymborska Wisława 8, 24, 35–36, 63, 66,
 68, 70, 95, 101, 112, 117, 125–126, 155,
 179, 182, 188, 193, 199

Š

Šabach Petr 78, 102–103
 Šalamun Tomaž 205, 207, 211–212, 220–
 221
 Šašek Miroslav 78
 Šimečka Milan Martin 192
 Šimpraga Dalibor 46
 Šišková Anna 187
 Škreko Benjamin 196
 Škrjanec Tone 217
 Škvorecký Josef 97, 102
 Šmaus Martin 78, 103
 Šopov Aco 122
 Šovagović Filip 52, 55
 Špikić Marko 42
 Šrank Jaroslav 170
 Šťastná Irena 79, 81
 Štivičić Tena 52, 55
 Štrajn Jelka 213
 Štrpka Ivan 168–169
 Šutovec Milan 171

Ś

Śliziński Jerzy 92
 Świetlicki Marcin 154–155, 184, 199
 Świrszczyńska Anna 66

T

Tabaček Juraj Šoko 188
 Tambor Jolanta 99
 Taragel Dušan 171
 Tarajło-Lipowska Zofia 94
 Teljanowa Kalina 32
 Teofilović Zoran 41
 Terakowska Dorota 85
 Tischner Józef 35
 Tkaczyszyn-Dycki Eugeniusz 72, 193, 199
 Tobiasz Szidi 188
 Tochman Wojciech 85
 Todorow Władisław, też Todorov Władysław
 21, 31
 Tokarczuk Olga 25, 33, 36, 57, 62, 70, 72,
 100–101, 112, 117, 125–126, 153–154,
 156, 184, 191, 215, 226

Tokarz Bożena 11, 28, 46, 59, 67, 97,
 163–165, 175, 184, 186, 188–189, 191,
 210–214, 216–217, 220
 Tomaszewska Anna A. 66
 Tomczyk Agnieszka 199
 Tomowa Siłwija 31
 Tomšič Marjan 214
 Topol Jáchym 78, 96, 98, 102–103
 Torop Peeter 16
 Tratnik Suzana 217–218
 Tryzna Tomek 224
 Trzcielińska-Polus Aleksandra 95
 Tsoi Aleksander 216
 Tulli Magdalena 36, 70, 101
 Tuszyńska Anna 56
 Tuwim Julian 24, 36, 226
 Twardowski Jan 182, 199
 Tymoczko Maria 14
 Tynianow Jurij 46
 Tyrmand Leopold 65

U

Ugrešić Dubravka 46, 123
 Urban Miloš 102
 Urbanek Mariusz 24
 Urbankowski Bohdan 199
 Uroševik' Vlada 122
 Usenko Natalia 62

V

Valent Milko 52–55
 Vančura Vladislav 94
 Varga Krzysztof 23–24, 70, 112, 153, 188
 Velikić Dragan 140
Velikonja Nataša 204, 217–218
 Veljović Borko 143
 Vidić Ivan 55
 Vidmar Maja 217
 Vidović Bolt Ivana 67–68
 Viewegh Michal 96–97
 Vilikovský Pavel 161, 164, 171, 173–174
 Villon François 12
 Villqist Ingmar 36
 Virk Jani 214–215, 217, 219–221
 Virk Tomo 214
 Visković Velimir 53
 Vítová Lenka 91
 Vladislav Jan 166
 Vojnović Goran 214, 216, 220–221
 Vujić Nikola 134, 148

W

Wagenstein Angel 30
Wajs Joanna 71
Walas Teresa 93
Walczak Grzegorz 23, 36
Walczak Michał 36, 70
Wałęsa Danuta 64
Wasilew Jasen 21
Wasilew Sawa 30
Wasilew Trendafil 32
Wawrzkiwicz Marek 195
Wazyk Adam 12
Wątroba Juliusz 183
Weber-Kapusta Danuta 54
Wegner Robert M. 85
Weliczko Stefan 32
Wells Harry K. 16
Wencl Wojciech 99
Wichrowska Elżbieta 46
Widinski Emanuel 31
Wiedemann Adam 57, 147, 151, 155, 212
Wierzbński Jarosław 216
Wilczek Piotr 47
Winczer Pavol 181, 182
Wiśniewski Janusz Leon 33, 183, 196
Witkiewicz Stanisław Ignacy 35, 124
Witkowski Michał 100–101, 216
Wojaczek Rafał 66, 182, 194
Wojciechowski Zygmunt 90
Wojtyła Karol 153, 182, 199
Wojtyś Maciej 70
Wolff-Powęska Anna 93, 95
Wołek Katarzyna 210
Woźniak Maciej 66
Wójcicki Kazimierz Władysław 35
Wrocławski Krzysztof 117
Wroński Marcin 210
Wróblewska-Trochimiuk Ewa 117

Wróblewski Grzegorz 154

Wyspiański Stanisław 95

Z

Zabel Igor 217
Zábranský David 96
Zadura Bohdan 72, 166
Zagajewski Adam 47, 62, 66, 71, 152–153, 155, 182, 184, 199
Zahradníček Jan 81
Zajac Peter 168, 170
Zajec Tomislav 52
Zalot Beata 23, 36
Zambor Ján 170
Zarek Józef 49
Zawada Filip 71
Zdorowski Adam 71
Zelenka Petr 81
Zieliński Bogusław 122
Zivlak Jovan 136, 148
Zmeškal Tomáš 102
Zmorski Roman 35
Zorko Lučka 217
Zupančič Matjaž 220
Zupan-Sosič Alojzija 214
Zwierzchowska Dominika 146
Zych Iwona 183, 199

Ż

Żeleński-Boy Tadeusz 12
Żelichowski Ryszard 95
Żeromski Stefan 123

Ž

Žabot Vlado 214, 220–221
Žamboch Miroslav 78
Žarnov Andrej 189
Žilka Tibor 172

Opracowała *Joanna Ciešlar*

Indeks tłumaczy

A

Adamik Hanna 81
Adamik Štefan 81
Andričik Juraj 179, 189
Angelowa Iskra 23–24, 32–33, 35

B

Babko Marcin 173
Babuchowski Andrzej 76
Baluch Jacek 95
Bałdyga Zofia 109, 203
Banasiak Marta 80
Bankowski Konrad 167
Barakoski Mihail 126
Belinska Galina 34
Benešić Julije 48, 67
Benešová Michala 85, 91
Będkowska-Kopczyk Agnieszka 109, 203, 218
Biedrzycki Miłosz 203, 205, 207, 212–213, 226
Bielawska-Adamik Hanna 166
Biernat Maciej 167, 169
Blažina Dalibor 72
Bochenek Zuzanna 30
Bogusławska Magdalena 117
Bogusławski Andrzej 82
Boratyńska Julia 97
Borisowa Sylwia, też Borisowa Siłwia 25, 32–34, 36
Bořilová Martina 91
Bošnjak Jelena 62
Božkow Božko 32, 36
Bratanowa Marina 24
Brągiel Magdalena 147
Brenkus Radovan 168, 178, 183, 185, 194, 195
Brusić Karolina 56
Bucka Kustec Karolina 212

Bukowski Jacek 166, 168
Bułakowska Jadwiga 95
Burian Václav 86–87, 91, 101
Byliniak Maciej 78

C

Cegnar Monika 66
Cerovac Vladimir 66
Chmel Karol 177–179, 184, 187–192, 197
Chmurski Mateusz 82
Cielesta Agnieszka 53, 146
Ćirić-Straszyńska Danuta 59, 109, 116, 123–124, 131, 139, 145, 147
Cvitanović Adrian 61, 65, 72
Czcibor-Piotrowski Andrzej 95, 102–103, 165
Czernikow Olga 77, 98, 103
Czerwiński Maciej 41–42, 59

Č

Černi Ivana 66
Červenka Jiří 86
Čilić-Škeljo Đurdica 61–62, 66, 72
Čolić Silvija 61
Čulmanová Beatrice 198

Ć

Ćirić Dorota Jovanka 42, 59, 116, 123, 139, 146, 147

D

Daňhelová Lenka 84, 86
Danielewska Łucja 59
Dankowa Steliana 24
Dąbrowska-Partyka Maria 146
Dejanowa Wera 32–36
Dembowska Zofia 123
Denczewa Diliana 23–24, 32–33
Derdowska Joanna 87, 97, 101, 103
Dimevski Filip 111–112, 118, 125–126
Dimitrijević Bartstra Ivana 153

Dimitrova Dona 125
Dimitrova Marinela 24
Dmochowska Cecylia 95, 165, 167
Dobrew Dorota 78, 99, 102
Dojczynowa Stanka 24
Domachowski Wojciech 203, 215–216
Donabidowicz Krystyna 165
Dostatni Tomasz 77
Duchńska Seweryna 209
Dudziec Katarzyna 77–78, 103
Dvořáková Vlasta 83

D

Đukanović Snežana 152
Đurdev-Malkiewicz Gordana 146

E

Engelking Leszek 77–78, 96, 98–99,
102–103
Erhardtowa Maria 95

F

Faber Jan 84, 101
Feldek Lubomír 196
Fenko Milan 197
Filipová Soňa 87
Filipowa Amelia 33
Fortunia Agnieszka 21

G

Galajda Sylvia 193
Gałązka-Vasilev Renata 117, 122
Gawlak Monika 207
Genczewska Olga 24
Genow Magdalena 21
Głuch Julia 21
Godlewski Piotr 77–78, 102
Gondowicz Jan 77
Gordziejewski Andrzej 167, 171
Goszczyńska Joanna 166
Grabiński Tomasz 77, 99, 102, 161, 166, 168,
171, 173–174
Grabowska Ewa 56
Gregorová Bára, też Barbora Gregorová 85,
91, 99, 101
Grigorowa Margreta 24, 34
Gruda Marlena 214

H

Hanková Iva 190
Havráňková Marie 83
Heydel Magdalena 11, 46, 90

Hierowski Zdzisław 95
Himič Peter 177, 192, 196
Holečková Martina 198
Hollý Ján 189
Horváth Tomáš 177, 185, 197
Hożewska-Todorow Marta 29
Hrud Soňa 177
Hubková Jindra 83
Hulka-Laskowski Paweł 93
Hvišč Jozef 198

I

Illg Jacek 78, 97
Inkret Ana 66

J

Jabłońska Agata 167, 169
Jach Katarzyna 172
Jagiełło Mateusz 21
Jagodziński Andrzej Sławomir 77, 99, 102,
164–165, 168, 171
Janković Slađana 146
Jasnoszowa Ligia 167
Jeništa Jan 99
Jočić Anđelija 152
Jovanović Jovan 152

K

Kaczorowski Aleksander 77, 102
Kalandyk-Czapik Alina 167
Kalinowska Monika 162, 175
Kalita Halina 56
Kamburowski Eugeniusz 117
Kamińska Aneta 109, 203
Kamińska Jolanta 91
Karangiozow Panajot 36
Karpińska Hanna 21, 28–29, 31
Kiss Lúdvít 196
Klasan Martina 66
Kněžourková Lucie 85
Kobylińska Anna 166, 169
Kołodziejczyk Dorota 14
Koma Štefan 198
Kornhauser Julian 59, 139, 147
Kossakowski Andrzej 78
Kostowa Mira 33–34
Kotík Michal 85
Kovalčík Vlastimil 189, 193
Kowaczewska Adriana 24
Králík Martin 197
Kramar Barbara 41, 140

Krauze Krystyna 81, 99
 Kredba Václav 84–85
 Krejčová Šárka 84
 Król Anna 21
 Krstevski Slobodan 112, 125
 Krystew Georgi 33
 Kunda Bogusław Sławomir 165
 Kwaśniewska Monika 64

L

Lalić-Krowicka Olga 152, 203, 213, 215
 Lau-Bukowska Dimitrina 32–33, 36
 Laučiková Katarína 193, 195
 Lechowicz Ilona 167, 173
 Lemańczyk Martyna 97
 Lexová Irena 85, 91
 Likomanowa Iskra 36
 Lingorska Błagowesta 32–33
 Lutovac Zorana 153

Ł

Łatuszyński Grzegorz 48, 51, 59, 60, 131,
 134, 136, 140, 145, 148
 Łukasiewicz Małgorzata 99
 Łukaszewicz Tomasz 215–216
 Łukomska Natalia 118, 125
 Łukowska Gabriela 123

M

Machej Zbigniew 166, 168, 189
 Madany Edward 95
 Malicka Maria 30
 Małczak Leszek 57
 Manasterski Kamil Miłosz 31
 Markić Milica 152–154, 156
 Martić Mladen 61–62, 64, 72
 Martinek Libor 83–84, 87, 101
 Marušiak Jozef 183–188, 190–192, 194, 196
 Milčák Marián 178, 184, 187, 189
 Milčák Peter 187, 189, 192
 Milewa Milena 23, 32–33
 Mináriková-Pridavková Marianna 191, 198
 Mincheva-Gospodarek Kamelia 30
 Mioč Pero 61–64, 71–72
 Mirkulovska Milica 112, 118, 125
 Mislovičová Sybila 198
 Müllerová Dorota 84

N

Nakládal Lubomír 83
 Nakovski Petre 111–113, 115, 117–118, 123,
 125

Nastulczyk Franciszek 162, 166, 170, 172,
 175
 Nawrocki Aleksander 31–32
 Nejman Aleksandar 113
 Nikolovski Tanas 113
 Nobis Michał 89
 Novak Eva 64
 Nováková Jana 83
 Novljaković Jasmin 72

O

Obretenow Bojan 34
 Olczak Ewa 117
 Oprychal-Bojarski Janusz 166
 Országh-Hviezdoslav Pavel 189
 Ózdzińska Joanna 183

P

Páralová-Tardy Markéta 83
 Pavanić Katarina 66
 Pavlović Staša 226
 Peč Pavel 84, 85
 Pelinko Marta też Marta Świderska-Pelinko
 161, 166, 173, 194
 Petrincová Marianna 185, 190–191
 Petryńska Magdalena 41–42, 59, 145, 147
 Pilch Robert 101
 Pintarić Neda 61
 Pisk Klemen 224
 Pomorska Joanna 203, 206, 211, 214, 220
 Popowa Antoaneta 36
 Pytlak Magdalena 29

R

Radewa Andreana 33
 Rajčić Biserka 151–157
 Rašeta Nataša 64
 Ratković Dragana 133, 146
 Revajová Toňa 198
 Rezoničnik Lidija 226
 Rikew Kamen 23, 32–34
 Rosić Ljubica 152
 Różewicz Julia 77–81, 98, 101–103
 Rupčić Iva 61
 Ružić Lana 66

Ř

Řezníčková Daniela 84

S

Sadza Agata 11, 14

Sarkotić Hrvoje 64
Seliaszki Lyczazar 23, 36
Sherwood Julia 177, 196
Sieczkowski Andrzej Witold 95
Siedlecka Sylwia 166, 171
Sikorska-Miszczyk Małgorzata 81
Skawińska Olga 172
Sławińska Joanna 203
Słomka Michał 96
Spasowa Prawda 23, 32, 35
Sprušanská Bohdana 196
Stachová Helena 87, 91, 100–101
Stachowski Jan 97, 102
Strehar Anže 226
Sucheckie Jacek 16
Suwara Bogumiła 166
Svobodová Marta 85
Swoboda Tomasz 16
Szabová Anita 196
Szejgis Olga 21
Szopa Łukasz 59
Sztela Justyna 77

Š

Šalamun-Biedrzycka Katarina 203, 213, 223, 226
Štefanik Pavel 198
Šubrt Jaroslav 87

T

Tanuševska Lidija 111–112, 118, 125
Taseva Paulina 112
Timingeriu Tomasz 98
Todevska Aneta 111–112, 117–118, 124–125
Todorow Marta 32
Tomowa Malina 36
Turkalj Anita 64
Tuszyńska Anna 56

U

Ulaszek Stanisław 16
Unuk Jana 224–226

V

Vašut Tomáš 91
Vidlák Petr 84, 87, 101
Vidović Bolt Ivana 61, 64
Všetička František 84
Vuković Jelena 61

W

Waczków Józef 81, 95, 165
Waligórski Miłosz 42, 59, 139, 147, 166, 168, 172
Warmuz Marcin 213
Weigel Pavel 85, 101
Wełczew Wasil 32–33
Wiatr Szymon 161–162, 174–175
Wiedemann Adam 205–207, 212
Wielanek Izabella 166, 172
Wierzba Arkadiusz 161, 175
Wilamowska Karolina 167
Witwicka Emilia 95
Włodarczyk Aneta 21
Wodzisławska Justyna 161, 166, 173–174
Wojno Ewa 21
Woźniak Monika 46
Wylew Iwan 36

Z

Zadura Bohdan 166
Zajac Izabela 161, 166, 168, 172–173
Zakopalová Lucie 83, 85, 87, 91, 99
Zembok Ewa 91
Ziewiec Ewa 213–214
Zimna Elżbieta 81
Zwierzchowska Dominika 146
Zychowicz Juliusz 77
Zytka Magdalena 21

Ž

Žuchowska-Arendt Agnieszka 59, 143

Ž

Žarnov Andrej 189
Živanović Đorđe 153

Opracowała Joanna Cieślak

Na okładce i stronach działowych wykorzystano *Grafikę komputerową* Bożeny Witkiewicz
Wydawnictwo dziękuje Instytutowi Sztuki na Wydziale Artystycznym Uniwersytetu Śląskiego
za wyrażenie zgody na publikację grafiki

Redaktor Barbara Todos-Burny
Projektant okładki i stron działowych Paulina Dubiel
Redaktor techniczny Barbara Arenhövel
Łamanie Alicja Załęcka

Copyright © 2014 by
Wydawnictwo Uniwersytetu Śląskiego
Wszelkie prawa zastrzeżone

ISSN 0208-6336
ISSN 1899-9417
(wersja drukowana)
ISSN 2353-9763
(wersja elektroniczna)

Wydawca
Wydawnictwo Uniwersytetu Śląskiego
ul. Bankowa 12B, 40-007 Katowice
www.wydawnictwo.us.edu.pl
e-mail: wydawus@us.edu.pl

Wydanie I. Nakład 100 + 50 egz. Ark. druk. 15,25. Ark.
wyd. 17,5. Papier offset. kl. III, 90 g

Cena 22 zł (+ VAT)

Druk i oprawa: „TOTEM.COM.PL Sp. z o.o.” Sp.K.
ul. Jacewska 89, 88-100 Inowrocław

[Kup książkę](#)

5

2

Przekłady Literatur Słowiańskich

INDEX COPERNICUS
INTERNATIONAL

Przekłady Literatur Słowiańskich

5

Część

2

Więcej o książce

CENA 22 ZŁ | ISSN 0208-6336
(+ VAT) | ISSN 2353-9763

Kup książkę